

26/06/2023 14:09, aktualizacja: 26/06/2023 14:19 | Zamieścił: Agnieszka Bogucka, Autor: oprac. Agnieszka Bogucka, MATERIAŁ ZAINSPIROWANY HISTORIĄ CZYTELNIKA PIOTRA SZCZEPANKOWSKIEGO-CHEŁMOŃSKIEGO

Kobieta niezłomna

Autor: arch. własne

„Daj jak najwięcej dobra dzieciom” – taką dewizą kierowała się Michalina Chełmońska-Szczepankowska. Nauczycielka, poetka i działaczka oświatowa zawsze żyła według swoich ideałów.

Wrażliwa na los bliźniego, a w szczególności dziecka, to właśnie swoim uczniom na wsiach poświęciła najwięcej energii i czasu.

Siłaczka w dwudziestoleciu

Po skończonych studiach polonistycznych w Warszawie, podjęła pracę w prywatnych szkołach w Mińsku Mazowieckim, dokąd przeprowadziła się z całą rodziną (miała trójkę dzieci). W lutym 1919 r. opracowano dekret o powszechnym obowiązku szkolnym. Był to pierwszy akt prawny, jaki wprowadzono w II RP dotyczący kształcenia dzieci. I choć czasy ideowej pracy u podstaw już minęły, to jednak sytuacja oświatowa na wsiach była równie tragiczna. Wiejskie placówki to wciąż była praca dla „siłaczek”.

Michalina Chełmońska odpowiedziała na apel Kuratorium Oświaty i dobrowolnie podjęła się trudu pracy nauczycielskiej na prowincji. Przez trzynaście lat organizowała i prowadziła publiczne szkoły powszechne. Uczyła dzieci w Rzakcie, a następnie w Stojadłach. Potem zorganizowała i prowadziła szkołę we wsi Dłużka, następnie w Budach Przytockich i w Królewcu.

Tajna nauczycielka

Tworzyła wiersze i przekłady poezji, opowiadania oraz utwory sceniczne – głównie dla dzieci. Jej pierwszy tomik ukazał się pod tytułem „Poranna rosa”. Potem wyszły kolejne: „Wiosną i latem” oraz antologia „Piosenki z dziejów naszych”, w którym znalazły się również jej wiersze. Stale współpracowała z „Moim pisemkiem”, „Płomykiem”, „Płomyczkiem”. Biegłe posługiwała się

czterema językami obcymi: rosyjskim, francuskim, niemieckim i łaciną. Dodatkowo tłumaczyła wiersze z rosyjskiego i francuskiego na polski.

W czasie II wojny światowej, będąc już na emeryturze, angażowała się w tajne nauczanie młodzieży – dawała lekcje języka polskiego i niemieckiego. Ze względu na bogaty dorobek w obszarze literatury i poezji dziecięcej, a także wieloletnią pracę na rzecz ludności wiejskiej, nazywana jest „Mińską Konopnicką”.

Poetka jest patronką Szkoły Podstawowej nr 2 w Słupnie. Z kolei w Mińsku Mazowieckim organizowany jest coroczny Konkurs Recytatorski im. Michaliny Chełmońskiej-Szczepankowskiej.

- 17 września 1885 r. przychodzi na świat w Warszawie
- w 1907 r. przenosi się do Mińska Mazowieckiego
- w 1908 r. debiutuje tomikiem wierszy
- w 1933 r. przechodzi na emeryturę
- 5 marca 1953 r. umiera w Mińsku Mazowieckim

UWAGA

Informacje opublikowane przed 1 stycznia 2021 r. dostępne są na stronie archiwum.mazovia.pl